

Z Holešovic

Že Pueri gaudentes stále rostou, je zřejmé. Rostou duševně, rozumově a především, díky Zdeně, pěvecky. Ale vyvíjí se jim rovněž fyziognomie. Zvětšují se a mužní; nárůst svalové hmoty, pěstěný vous, intelektuální brýle nonšalantní cigárko v koutku úst nebo elegantní klobouk, to vše mne mate. Navíc mě proměny chlapečků v muže mnohdy přivádějí do vtipných, ale také překérních situací.

Jdu například počestně a spořádaně s některým ze svých přátel či přítelkyň po holešovické ulici a náhle mne mile a poměrně důvěrně pozdraví mladý muž: "Ahoj, Evičko!" Můj doprovod pozvedne jedno obočí, udiveně, ale neptá se dál, nenaléhá. Za dvě a půl minuty jdou proti nám tři mladíci a trojhlasně, v terciích dokonale sladění, pronesou: "Čau, Evi!" Společník už zcela nepokrytě zakroučí hlavou, ale prozatím se moje proslulost v holešovických končinách nestává tématem hovoru. Zpoza rohu se vynoří urostlý gentleman, decentně si pohvizduje nějaké téma z Janáčka, nevtíravě, s neodolatelným úsměvem mi pokyne a medově hladivým barytonem pronesou: "Dobrý večer, Evičko!" Inu, reakce už na sebe nemůže nechat dál čekat; je-li můj doprovod ženský, začne žárlit a vyzvídá se špatně zakrývanou kapkou jedovatosti, jakými prostředky může dosíci stejného účinku. Procházím-li se však s mužem, je po příjemně načatém večeru jistojistě veta, čekají mne pouze zachmuřené pohledy a mnohoznačné narážky na přelétavost ženského plémě. Nic nepomůže vysvětlování, že kdyby chvílku vydržel a okamžitě nezastavil první kolemjedoucí drožku, začali by nás potkávat i rodiče s menšími chlapečky, kteří se zdrželi pošťuchováním se v šatně a rozšroubováváním sedadel ve zkušebnách a že se tedy jedná o pěvce z chlapeckého sboru, které jsem před lety učila intonaci a kteří nepředpokládáně vyrostli v muže, tenory, barytony a basy, a neztratili přitom slušné vychování. Ale, co si budeme vykládat, vždyť se známe léta, nemám při tom vysvětlování úplně čisté svědomí. Ta milá pozdravení mi totiž skutečně dělají velmi dobře...

Eva Petrášková

Schola cantorum

Před rokem nahrála Zdena na diktafon dlouhé vyprávění Pavla Jurkoviče o jeho hudebním životě a činnosti ve Schole cantorum. Otevíráme nový seriál, ve kterém Vám v písemné formě nabízíme toto vyprávění. V úvodu, jež je v naší verzi vynechán, Pavel Jurkovič vzpomíná na své nejranější mládí. Na rodné Slovácko. Na svou mamičku. Na pana řídicího Kunderu, jež stál u zrodu jeho lásky k hudbě. Na dobu, kdy ve dvanácti letech byl naverbován co by nadějný zpěvák do Prahy, do již zmíněné Scholy cantorum...

Nu, ten první rok jsem nebyl přímo ve Schole cantorum, protože profesor Venhoda, který byl zakladatelem Scholy cantorum, nás, co jsme byli studenti gymnázia, předal Břevnovskému klášteru, abychom tam zpívali den co den gregoriánský chorál. Já jsem vstával každý den v 6:00, abych v 6:30 byl v lavicích presbytáře s graduálem v ruce, kde byly takové ty hranaté notičky.

Já jsem sice byl zvyklý na klasické noty, tak jak je znáte, ale tyhle noty byly pro mě zpočátku trochu šifrou. Ale musím vám říct, že dodnes, kdykoliv jde o gregoriánský chorál, který se zpíval při mši, nemůžu zpívat z moderní notace, ačkoliv se v ní pohybuji pořád, ať už jako instrumentalista, zpěvák nebo komponista. Gregoriánský chorál musím vidět v hranatých notičkách a ve shlucích not, které vytvářejí melisma; jak se nad jednou slabikou najednou vznese celý chumáček not. Jsme přesvědčen o tom, že je ohromně srozumitelné, jak kdysi vymysleli zápis gregoriánského chorálu.

Nu, a potom v druhém roce už jsem šel normálně do Scholy cantorum, protože v klášteře měli představy o tom, že ti, kteří tam jsou, by zůstali navždycky, ale já, kluk třináctiletý,

jsem se rozhodl, že nebudu řeholníkem. (O holkách se mi ještě příliš nezdálo, ale zkrátka jsem se takhle rozhodl.) V tom jsem měl jasno.

Tak jsem šel do Scholy cantorum a k tomu pár vysvětlujících slov. Scholu cantorum založil Miroslav Venhoda v roce 1939. Pro vaši představu jsem přišel do Prahy v roce 1945. Schola cantorum byla původně v Břevnově, ve starém pivovaru. Tedy v blízkosti Břevnovského kláštera, kam jsem přišel v roce 1945. Mezitím se ale přestěhovala do Karlovy ulice. Schola cantorum měla podle svého zakladatele úkol věnovat se především zpěvu; zpěvu církevnímu, ale také folklóru. Takže se vedle gregoriánského chorálu či renesanční polyfonie (například Monteverdi, Orlando Lasso) dělaly i lidové hry a to zacílené na určitý čas. Na čas vánoční, velikonoční, ale třeba i masopustní. Zkrátka pokud jde o lidovou písničku a lidové hry, mapovali jsme v podstatě běh roku. Samozřejmě, že Vánoce patřily k těm nejvýraznějším projevům našeho zpívání.

(pokračování příště)

redakčně upraveno a kráceno

připravil Martin Rudovský

Zlatokopové na Divokém západě

Je brzy ráno, 8:00, a chlapecký sbor Pueri gaudentes se vydává na soustředění do Račic nad Berounekou. Cesta byla velmi krátká, a tak někteří členové byli pohoršeni, že nestačili přes veškeré úsilí sníst pečlivě nabalené svačiny. Hned po příjezdu všichni pobíhali po areálu, aby našli signál svého mobilního operátora. Avšak všem bylo jasné, že tento boj je z části prohraný. A tak jsme vybalovali, dojídali svačiny, koupali se v Berounce a dali jsme si všemi milovanou zkoušku, při které jsme si napsali intonační testík, abychom se zařadili do skupin.. Večer probíhalo seznámení s celotáborovou hrou, jež všechny upřímně pobavilo.

Režim dne se celým táborem téměř neměnil. Ráno jsme vstali, vyčistili zuby (někteří), posnídali, zazpívali, poobědvali (všichni). Jídlo bylo zdařilé, až na nějaké výjimky, ale těch bylo naštěstí málo. Dále jsme odpočívali, hráli hru a zase zpívali a večereli.

Foto: Výlet na Křivoklát Družstva také letos upozorňovala na velmi vydařenou hru, jak z Divokého západu. Mě osobně nadchla hra o stavění chatrčí. Po tři dny jsme neúnavně budovali, až se nám dostalo dolarové odměny do celotáborové hry. Tuto hru vyhrála Osada nad Nyklovými doly se svým dílem pro všechny vedoucí se zavíracími dveřmi.

Vše probíhalo vcelku stejně, až se přiblížil den výletu na hrad Křivoklát. Prohlídka byla velmi poutavá, na své si přišla i Zdena, jelikož průvodkyně chodila zpívat. Po rozchodu jsme se vydali zpět. Míjeli jsme krvavě ohnuté trubky, mnohé vesnice, mnohé lesy, ale o tom já nic nevím, protože jsem jel autem s Martinem Brabencem majíce od jedné míjené trubky rozbitou hlavu. Chvillemi jsme litoval, že nemohu jít lesem, protože způsob, jakým Martin vybíral zatáčky, je nepopsatelný.

Tak rychle, jak ubíhaly noty, křížky, béčka a hlavně pomlky, chýlil se ke konci i tábor, a tak nastal předposlední den - rozuzlení tábora. Poslední hra začínala tím, že se dražily nápovědy, koně - 3 minuty náskoku, ohnivá voda. Když bylo odstartováno, vyběhli jsme. Po pár desítkách metrů jsme dorazili k Rudovi, kde jsme plnili úkoly. Za splnění jsme dostali další nápovědy, kudy běžet dál. A tak jsme vyrazili do II. etapy hry. Běžel Updowntown s Nyklovci v závěsu a ostatní se jim spíše vzdalovali než přibližovali. Nakonec vyhráli kluci z Updowntownu, za nimi Osada nad Nyklovými doly, třetí bylo Desperado a poslední Osada smrti. Po hře jsme balili, nováčci dělali zkoušky. A poslední den jsme úspěšně zakončili tábor seznamem přijatých nováčků. Následovala už jen nudná cesta domů.

Jiří Poláček

Pátek bez školy

Na pátek 7. září 2001 se těšil snad každý člen PG, který měl jet do Pardubic. Proč? Protože po dlouhé době jsme vyrazili místo školy na koncert. A ne na koncert ledajaký. Chlapecká a mužská část sboru se totiž měla zúčastnit II. ročníku Mezinárodního festivalu a soutěže pěveckých sborů Bohuslava Martinů, který se opět po 2 letech konal v Pardubicích od 6. do 9. září 2001.

Vyrazili jsme autobusem pana Valenty s mírným zpožděním tak, abychom byli v Pardubicích co nejdříve. Zdenin dobrý nápad totiž pravil, že: "Čím více sboru uvidíme a uslyšíme, tím lépe pro nás". Tak úplná pravda to nakonec ale nebyla.

K Domu Hudby, kde se tento festival konal, jsme dorazili až v 9:40 a za dveřmi Sukovi síně jsme poslouchali to, co zplodil dětský pěvecký sbor Canzonetta z Českých Budějovic, který s námi soutěžil v kategorii F. Byla to kategorie dětských sborů do 40 zpěváků, kterým není více, než 16 let.

Poté co Canzonetta dozpívala, potichu jsme si šli sednout do sálu, o kterém již nemálo z nás vědělo, že nemá dozvuk, a že se v něm těžko zpívá. Nazkušovali jsme zde totiž Faurého Requiem a Pavanu. Sbor Korálek z Mostu se nedostavil, a tak dalším sborem, který jsme slyšeli, byl Comenium z Uherského Brodu. Ten nám zazpíval píseň od B. Martinů a také např. krásnou skladbu "Deo gracias" od B. Brittena. Z mého osobního pohledu mě tento sbor ničím zvláštním neoslovil. Sbor Ichon Young ze Severní Korey byl dalším sborem, který nepřišel, a tak pokračovala soutěž až v 11:00. Na podium tedy nastoupila Arietta Mohelnice. Ta sáhla pro změnu po skladbách P. Ebena, M. Raichla a J. S. Bacha. Arietta zpívala vcelku pěkně, ale "výraz nasadila děvčata špatný". Dalším sborem, který to měl asi moc daleko, a proto nepřišel, byli Bonifantes z Pardubic!, jeden z nejnověji založených sborů festivalu. Jejich skladby, které měli zazpívat, jsme znali víc, než dobře. Písní "Dyby byla kosa nabróšená", "Jede sedlák do mlejna" a "Dolina, dolina", jsme se ale nedočkali.

Dalším dětským pěveckým sborem v naší kategorii F byl Žďářeček ze Žďáru nad Sázavou. Ti zvolili, stejně jako Svítání, skladbu od Ježka, Voskovce a Wericha, ale ne "Šaty dělal člověka", ale "David a Goliáš", dále "This little babe", "Canzonettu" od Orlanda di Lassa ("Echo"), "Koledu" od B. Martinů a "Měl jsem já písčelku" Jiřího Churáčka. Svítání zpívalo velmi dobře a Žďářeček uměl nasadit i pěkný výraz ve tváři. Po skončení zpívání kategorie F jsme si šli konečně do šatny odložit, ale co se nestalo. Zdeně ukradli peněženku s doklady a mobil a Monice také peněženku. Mezitím, co byla Monika na policii, jsme poslouchali komorní sbory v kategorii C. Spevácký zbor Technik STU z Bratislavy a Camerata z Třince zazpívali své repertoární písně a přijela se na ně podívat i ČT.

No, a tím to vlastně pro nás, pro chlapeckou část, skončilo. Musím, ale ještě říci to, co se v historii PG ještě nestalo - přijeli jsme PŘESNĚ v 19:00 na čas...

Jiří Tayerle

Drama a zlato

Co se vám vybaví, když se řekne perník, koně a Pueri gaudentes ? Samozřejmě II. ročník Mezinárodního festivalu a soutěže pěveckých sborů Bohuslava Martinů. Už z tak dlouhého názvu jde všem hlava kolem. Nikdo ale ještě netušil, co se vlastně 7. a 8. září ve východočeské metropoli seběhne.

Chlapci měli již od začátku řadu výhod: oproti mužskému sboru soutěžili až od 14 hodin a navíc na sobě únavu nenechali příliš pracovat. SoutěžFoto: Diplomní program začali frišným pochodem od G. Bizeta následovaným Jásej, trubko (trubka ten den opravdu jásala), pro osvěžení publika zazněla Tavunga a na závěr přišla hezká česká A když vy mě... Zdena přijela (ne)příjemně naladěna do Prahy. Slibný začátek našeho zájezdu malinko poznamenal

opožděný odjezd IC 121. Vlak měl zpoždění, únava pracovala a nerozezpívané hlasivky dávaly tušit, že první krok do koncertní síně bude znamenat skok do jámy lvové. Hodiny odbíjely desátou, když se do látkových sedaček zaryly první tóny Když jsi v štěstí. V štěstí jsme však příliš nebyli - akustika sálu umožňovala všechno možné jen ne slyšet člověka vedle sebe. Po prozkoumání terénu přišlo na řadu Cantate Domino; ve snaze zachránit drobné výpadky jsme na porotu vytáhli Veni sancte a konec vystoupení byl v režii Lajose Bardose a jeho hitu Dana dana. Jak rychle jsme dozpívali, tak rychle jsme odešli a odjeli. Jen někteří si našli čas (spíše chuť čekat na další vlak), a tak usedli a poslouchali až do večera. Festival gradoval a následovalo několik zajímavých zvrátů. Nedá mi nezmínit se například o Spojených pardubických sborech Suk, Pernštýn, Ludmila z Pardubic, jejichž "jiskřivé" tóny se mi vryly hluboko do paměti. Stejně tak letos již 89-letý sbor Smetana - Slovanka z Kladna. Jejich sborové (a vlastenecké) cítění doslova "bouralo" hranice hudby - sbor dokázal přenést význam skladeb do zcela jiných dimenzí.

Na druhou stranu zde mohl trpělivý posluchač slyšet i pozdější leadery skupin, mezi něž patřil Spevácky zbor Technik STU Bratislava stejně jako Iuventus Paedagogica Praha, který zaujal působivou dynamikou. O chvíle napětí bez napětí se postaral také sponzor celého festivalu - Elektrárna Opatovice a.s., která opomněla uprostřed vystoupení dodat Domu hudby proud. Tím však nikoho od zpívání neodradila - zpívalo se za tmy. Po drobném prodlení se porota navečer skutečně dostavila a začala vyhlášovat výsledky soutěže.

Ortel pohřbil pesimisty hluboko pod zem; jediný, kdo projevil při vyhlásování drobné rozpaky, byl Jan Zapletal, když po vítězství kluků pronesl na adresu skleněné vázy: "To jsem teda opravdu zvědav, kdo se s tím bude tahat," čímž se dobrovolně přihlásil jako nosič.

Kluci tedy vyhráli svoji kategorii F a počtem 87,67 bodu získali zlaté pásmo. Ale ani muži se ve své B kategorii nemuseli cítit zahanbeni, když kategorii s přehledem vyhráli; leč zlato se dává jen těm nejlepším a proto získali stříbro - 83,5 bodu.

Stala se věc u nás nevídaná: Pueri gaudentes doslova vymetli soupeře z cílových pozic - kluci v celkovém resumé obsadili druhou příčku za Iuventusem Paedagogica Praha (88,33), a tím se jim podařilo deklasovat hlavního soupeře - STU Technik Bratislava. Mužskému sboru se podařilo vytěžit z minima maximum, když celkově skončil pátý.

Opět se potvrdilo tvrzení Pavla Jurkoviče, že chlapecké i mužské hlasy jsou nenahraditelné a v Pardubicích nám na to dokonce dali potvrzení.

Jan Pirner

Bernstein v Brně

19. září si měli posluchači možnost poslechnout coby součást festivalu Moravský podzim už druhé uvedení Mše L. Bernsteina, tentokrát v Brně. Jistě se mezi námi v konc. sboru najde mnoho pamětníků, kteří si ji na konci srpna 1997 zazpívali na Pražském hradě. Připomenu, že tenkrát se jednalo o 1. premiéru tohoto díla v ČR a čtvrtou celosvětově. Mše byla poprvé uvedena v r. 1971 při slavnostním otevření Centra J. F. Kennedyho ve Washingtonu. Její síla není jen v mimořádné působivosti umělecké, ale také duchovní a obsahové. Hudební jazyk autenticky reprezentuje střetnutí dvou světů, přičemž si nakonec uvědomíme, že přes různou barvu pleti a odlišná náboženská vyznání nám všem srdce bijí stejně.

Je to vůbec nejrozsáhlejší dílo L. Bernsteina - vystupuje v něm na tři sta účinkujících: počínaje symf. orchestrem (St. filharmonie Brno), dechovkou, jazzovou a rockovou kapelou přes sbory (Český filhar. sbor Brno, Bratislavský chlapecký sbor) a konče 30členným streetchorem sestávajícím většinou z muzikálových zpěváků (S. Sklovská, R. Fišarová aj.). Brněnská Mše se od té pražské zas až tolik nelišila; chyběli jen Pueri gaudentes Ale hlavní autorovu myšlenku, totiž popření žánrových hranic, se i v Brně podařilo do puntíku splnit.

Jan Pirner

Ohlasy v tisku

Časopis pro sborové umění "Cantus" se v čísle 2/2001 vrací v rozsáhlém článku prof. Jiřího Koláře z Pedf UK k Letenské voničce 2001. Píše: ... Na odpoledním koncertu v kostele sv. Antonína vystoupily ve stylově laděné dramaturgii tři pěvecké sbory. V plném lesku se představil již první z nich - chlapecký sbor ZUŠ Praha 7 "Pueri gaudentes" (sbm. Zdeňka Součková). Jeho stále častější angažování v zajímavých sborových festivalových projektech, zahraniční zájezdy a účast na mezinárodních sborových festivalech a soutěžích ovlivňuje kladně nejen zvukovou kvalitu sopránů, ale i interpretační schopnosti. Z jejich festivalového programu zaujaly nejvíce skladby "Cantate Domino" R. Langa, "Veni Sancte" L. Janáčka a "Principium sapientiae" E. Hradeckého....Kompletní článek najdete na webu.

(red)

Bestiář aneb Průvodce po jménech koncertního sboru

Kapitola III.

Kdo je Rybář, Píra a Konviš?

Milý nováčku nebo milý pěvče přípravy, bestiář PG je určen především pro Tebe, proto máš právo vše číst jako první a můžeš také odehnat ty, kteří Tě chtějí při četbě obtěžovat.

Tedy milý čtenáři, na stránkách VOXu opět pokračuje miniseriál o přezdívkách v PG. Pro třetí kapitolu jsem vybral pro změnu další tři (pro Tebe dosud neznámé) přezdívky z "basové části" koncertního sboru Pueri gaudentes a budu se snažit je pro Tebe vysvětlit. To znamená říci: 1. kdo je jejich nositelem, 2. proč a jak vznikla.

K dnešní menu:

1. Rybář (rod mužský, vzor muž, II. bas)

Poměrně čerstvá přezdívka byla Tomáši Daňkovi přisouzena kvůli - no, co myslíte - no, kvůli jeho úžasným loveckým schopnostem. Ještě teď se všichni mokří obyvatelé Berounky, a nejen ti, někde v tichém meandru třesou před jeho žízalami.

Podobně jako jiní majitelé přezdívek i Tomáš má druhou. Kdyby hrál fotbal stejně jako rybaří nebo hraje klavír, jistě by se tou druhou přezdívkou nestal Pajda.

Rybář sedí v předposlední řadě zcela vpravo a nebudte překvapeni, že má občas na sobě overallové galoše a v ruce třímá obrovský podběrák. Je totiž právě na číhané.

2. Píra (rod mužský, vzor předseda, II. bas)

Pod Pírou se neskrývá nikdo menší než jeden z největších řečníků sboru Pueri gaudentes Jan Pirner, toho času nastávající maturant. Je celkem jasné, jak Honzík k Pírovi přišel a zajímavé je, kolik nových přízvisek se vyrojí, když Píra spustí to svoje "Tak podivej se" či "V pořádku". Vše mu však musíte odpustit, když tento věrný žák Pavla Jurkoviče rozezvučí podoben božskému Panovi svou příčnou flétnu. Píra sedí vpravo vedle Rybáře.

3. Konviš (rod mužský, muž, II. bas)

Správně bychom měli nazvat tuto kapitolu Qák či Kvák, neboť Kvák je rozšířenější, a tedy oblíbenější. Ale zatímco u Konviše víme velice přesně, jak přezdívka vznikla, zrod Qáka je ve hvězdách, neboť ve sborových análech není vysvětlen.

Nuže, sqělý schachista Michal Konvalinka, vždyť kdo jiný může být Konviš nebo Qák, zpívá vedle Dády či Ajeťáka.

Máťa Rudlowský

P.S. Příště Jelen, Kriket a Ruda.

Z historie

Před 10 lety:

Koncertní sbor se v září vydal (i když jen na víkend) na první soustředění do Bakova nad Jizerou. Nejraději na něj vzpomínají "hlídací" maminky, které měly plné ruce práce. V září také sbor vystoupil na pražském Výstavišti.

Před 5 lety:

Letní soustředění se tentokrát konalo v tradičním termínu na konci prázdnin v Chřibské. Charakteristické bylo zejména závody Formule 1 a koncertem v lesním divadle, kde všichni zmokli. Od 15. listopadu najdete na OP naší hlasové poradkyně nové příjmení a na ruce snubní prsten. Ani u této události na Staroměstské radnici sbor nechyběl. (Jak ten čas letí, vid', Davído!) V listopadu se sbor ještě zúčastnil velkého projektu Racek Jonathan v Kongresovém centru a na začátku prosince provedení Weberova Requiem v Plzni s Lucíí Bílou, která bohužel onemocněla.

Před rokem:

Opravdu nabitý podzim, takže jen heslovitě: soustředění v Cheznovicích u Rokycan, k tomu natáčení filmu Aféra s náhrdelníkem, k tomu koncert v Karolinu s Japonci z Hamamatsu, na začátku roku navíc stěhování do nových zkušeben, intenzivní zkoušky na koncerty a mimořádné soustředění znovu v Cheznovicích při zasedání MMF v Praze, dva velké výroční koncerty (6. a 7.10.), oslavy, nové CD, premiéra opery Fyzikové ve Státní opeře Praha a na začátku prosince další prestižní koncerty: adventní ČT ze Zbraslavi a Bachovy chorály s L. Brabcem a A. Bártou ve Španělské synagoze.

(JZ)

Vánoce se Severáčkem

Pravidelní čtenáři VOXu již liberecký Severáček dobře znají (např.1/2001 nebo www.severacek.cz), takže ho není třeba dále představovat. Společně se Severáčkem jsme připravili dva vánoční koncerty pro pražské posluchače (oplácíme tak březnovou návštěvu PG v Liberci), které budou zvláštní tím, že se nepředstaví jen koncertní sbory, ale také přípravky - Plamínek Severáčku a Pueri 3. Kluci z Pueri 3 budou děti z Plamínku hostit v rodinách a v květnu se pak podívají na víkend do Liberce na přehlídku Malí zpěváčci.

(red)

Internetový rekord

Se začátkem září se výrazně zvýšila návštěvnost internetových stránek. Ve středu 5. září jsme dokonce překonali denní rekord návštěvnosti, který má nyní novou hodnotu 34 přístupů. Za celý měsíc se ručička pomyslného ukazatele zastavila na čísle 389 přístupů, od zprovoznění stránek na adrese www.pueri.cz v březnu jde již o číslo 2261. Připomínáme Vám, že si můžete objednat zasílání aktuálních informací e-mailem. Tuto službu nabízíme koncertnímu sboru i všem přípravkám. Formulář najdete na webu.

(JZ)

Nové vedení Sdružení

V úterý 25.9. bylo na schůzi "Sdružení Pueri gaudentes Praha" zvoleno rodiči nové složení výboru. Ze svých funkcí po třech letech odstoupili předseda Jiří Turek a místopředsedkyně Marta Borůvková, na místo předsedkyně přichází Renée Lavecká, místopředsedkyní se stává Zdeňka Rukavičková. Členy výboru dále jsou Marta Borůvková, pokladník Jiří Míček, Marie Poláčková, Elena Turnovská a Věra Útratová. Plénium si dále také odhlasovalo zákaz mobilních telefonů na sborových akcích (tábory, zájezdy). (red)

Alenka oznamuje koncertnímu sboru

Vyplácení peněz za opery je vždy a pouze v pondělí před zkouškou, rozhodně ne v středu! A navíc vždy najednou za celý měsíc až po jeho skončení.

Slůvko šéfredaktora

Děkuji mockrát Všem pisatelům článků, a zároveň je prosím, ať jsou o málo střidmější ve svém spisovatelském projevu. Prosím zejména Jana Pirnera, jehož příspěvek jsem musel drasticky krátit.

RUDA

Přehled akcí na nejbližší období

- 17.10. vystoupení chlapecké části KS na vernisáži výstavy Léčiva Praha, 17:20 odjezd autobusem
- 18.10. premiéra opery A.Vivaldiho Orlando Furioso v SOP (vybraní)
- 8.- 9.11. provedení Requiem A.L.Webera s Janáčkovou filharmonií v Brně (vybraní)
- 24. - 25.11. soustředění v Praze
- 7.12. vánoční koncert přípravných oddělení a Plamínku Severáčku (P3 ubytovávají)
- 8.12. vánoční koncert KS společně s libereckým Severáčkem oba koncerty v Anežském klášteře
- 1.-4.1. hostíme japonský sbor z Takahashi (ubytování v rodinách)
- 2.1. koncert se sborem z Takahashi v kostele sv. Šimona a Judy
- březen koncertní turné do Španělska

Představení ve Státní opeře do konce roku 2001

Carmen 4.10., 14.10., 20.10., 1.12., 14.12., 26.12.

Orlando Furioso 18.10., 22.10., 25.10., 28.10., 1.11., 4.11., 7.11., 11.11., 15.11., 18.11.

Česká mše vánoční 9.12., 16.12., 23.12., 25.12., 26.12.

Turandot až v dubnu 2002

Tiráž

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, tel.20877504, e-mail: pueri@pueri.cz, internet: www.pueri.cz

Šéfredaktor: Martin Rudovský, Redakční rada: Zdena Součková, Alena Vogelová, Eva Petrášková, Renée Lavecká, Helena Šmydková, Markéta Džuneva, Jan Zapletal, Jiří Turek a všichni členové Pueri gaudentes a jejich rodiče

Poradci: Martina Krejčárková, Lenka Součková, Jan Krejčárek, Martin Bárta, Lukáš Vasilek

Sazba a zlom: Martin Brabenec, Technické zázemí: Bronislav Lavecký

Náklad: 200ks

Neprodejné
Vychází 7. října 2001